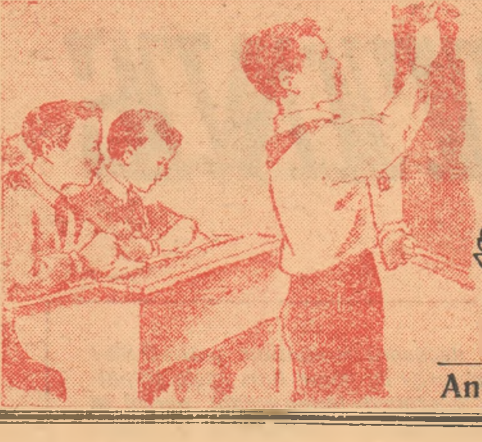

Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

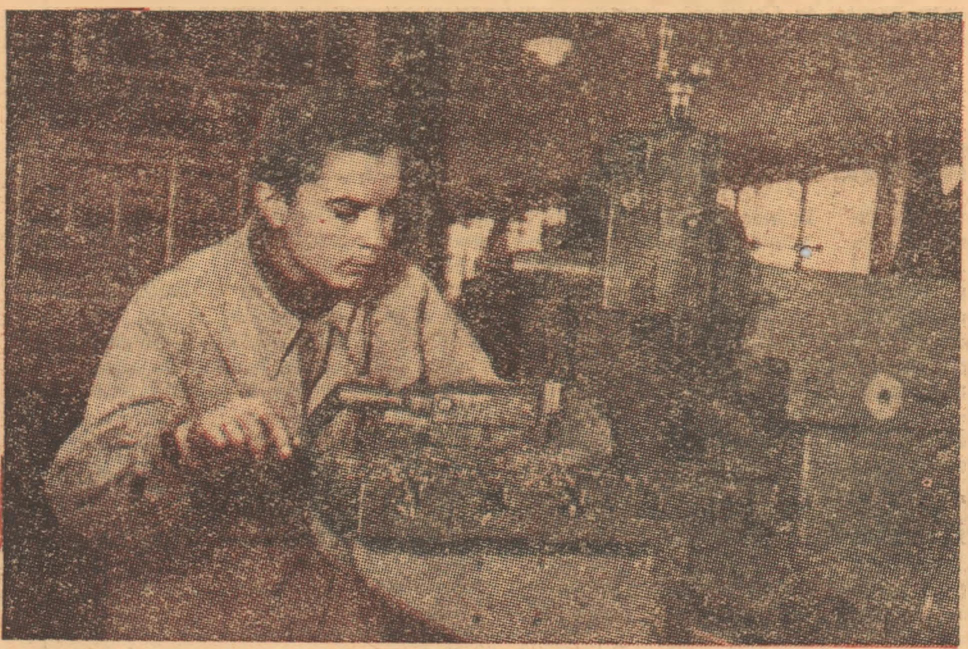
Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 30 (282) ☆ Miercuri 28 Apr. 1954 ☆ 4 pag., 15 bani

In atelier, la practică

Când Ciurea Ştefan, elev la Şcoala profesională de pe lângă Uzinele „23 August", s'a văzut pentru prima oară în faţa rabotezii, a simţit în sine un fel de teamă: „Oare va asculta vreodată maşina de mine?" Acum însă nu-şi mai pune asemenea întrebări. La şcoală el a învăţat să-i cunoască tainele. Maşina i-a devenit un prieten ascultător.

★

Din şcolile noastre

Un schimb prietenesc de scrisori

Elevii clasei a V-a dela Şcoala mixtă de 7 ani nr. 2 Cluj, către elevii clasei a V-a, dela Şcoala de 7 ani din comuna Măguri-Răcătău, raionul Cluj.

DRAGI TOVARĂŞI

In curtea şcolii avem un mare şi frumos teren de experienţe. Acolo facem tot felul de lucrări ştiinţifice. De cum a venit primăvara, am curăţat terenul scoţând afară pietrele şi ierburile nefolositoare. Ne lipseşte însă un gărduleţ. Ştiind că voi vă aflaţi la munte vă rugăm să ne lucraţi în orele de Lucru manual un gărduleţ înalt de 1 metru şi lung de 20 metri. In schimb noi vă vom trimite un anemometru.

Dacă aveţi vreme faceţi-ne o vizită la Cluj. Vrem să ne cunoaştem.

Elevii clasei a V-a
dela Şcoala mixtă de 7 ani nr. 2
Cluj

Elevii clasei a V-a dela Şcoala de 7 ani din comuna Măguri-Răcătău către elevii clasei a V-a dela Şcoala mixtă de 7 ani nr. 2 din oraşul Cluj.

DRAGI PRIETENI,

Am primit scrisoarea voastră şi suntem foarte bucuroşi că am legat prietenie cu voi. Noi am început să lucrăm gărduleţul pe care ni l-aţi cerut. Materialul l-am procurat cu ajutorul Sfatului Popular şi al fabricii de cherestea din cătunul nostru. O să aveţi gărduţul până în ziua de 30 Aprilie. Vi-l trimitem prin cineva care vine la oraş.

Vă mulţumim din toată inima pentru darul pe care ni l-aţi oferit. Aveam chiar mare nevoie de un anemometru. Credem că o să venim la voi cât de curând. N'ar fi însă deloc rău să ne vizitaţi şi voi. Pe aici sunt locuri foarte frumoase.

Elevii clasei a V-a
dela Şcoala de 7 ani din comuna
Măguri-Răcătău, raionul Cluj

Te aşteptăm, 1 MAI!

Pionierii dela Palatul pionierilor din Ploeşti se pregătesc cu drag să-l primească pe 1 Mai. Membrii cercului de aeromodele lucrează cu multă grijă la cele 100 de aeromodele cu care vor merge la defilare. Printre aeromodeliştii iscusiţi sunt Constantinescu Gheorghe şi prietenul său Iuhas Gheorghe.

Pionierii din cercul sportiv pregătesc un program frumos de gimnastică.

La cercul literar e cea mai mare forfotă. In cinstea lui 1 Mai s'a organizat un concurs de recenzii. Pionierii şi şcolarii din Ploeşti au vizionat filmele: Curajosul Gaici, Mica şcolăriţă, Tânăra Gardă, Timur şi băieţii lui, pentru a putea participa la concurs. Numai până acum au sosit la cercul literar al Palatului 3000 de recenzii. Aeromodelele, programul sportiv şi concursul de recenzii sunt daruri pe care pionierii le pregătesc lui 1 Mai.

VEŞTI DIN RAIONUL LUGOJ

Abia mijiseră zorile şi cele opt căruţe ale gospodăriei agricole colective „Roza Luxemburg" din satul Ştiuca porniseră de mult la drum. Artiştii cei mai tineri ai comunei, pionierii, mergeau la concursul de cântece şi dansuri dela Lugoj. Au străbătut repede cei 22 de kilometri care despart comuna lor de oraş. Aici aveau să se întâlnească cu pionierii din satele vecine.

Au participat la concursul dela Lugoj pionieri din satele Darova, Petrovaselo, Jdioara, Buziaş şi alte comune. Erau printre ei germani, maghiari şi sârbi. Fiecare şcoală a prezentat un program de cântece, dansuri şi recitări. Fiecare a cântat în limba maternă. Dansatorii din Ştiuca au primit premiul I pe raion la dansuri populare.

GRĂDINIŢA ŞCOLII

De cum s'a desprimăvărat noi am început munca în grădiniţa din faţa şcolii noastre. Ne-am propus ca 1 Mai s'o găsească înverzită. Aşa cum am hotărît am pornit la lucru. Unii pionieri au săpat, alţii au aranjat rondurile pentru flori, iar pionierele le-au răsădit. Nu va trece mult şi în grădina noastră vor înflori panseluţele. Mai târziu lalele şi bujori vor împodobi curtea şcolii noastre. Şi grădina noastră aşteaptă veselul şi însoritul 1 Mai.

Pionierii claselor a III-a şi a IV-a
satul Căldăruşanca,
comuna Glod Sărat, raionul Mizil

Tinerii fotografi

★

— Atenţie la aparat! O secundă şi gata!

Pionierii dela cercul fotografic dela Palatul pionierilor din Bucureşti au învăţat să fixeze aparatul pe trepied şi acum sunt gata să prindă o imagine.

★

Un teren sportiv cere ajutor

Urmele iernii s'au şters de mai bine de-o lună. A sosit din nou primăvara cu soare cald, împodobind crengile cu muguri, grădinile cu flori. Aşa se petrece în fiecare oraş, în fiecare comună, în parcuri şi pe plaiuri. Tot aşa a sosit primăvara şi în curtea Şcolii pedagogice de fete nr. 2, din Oradea. S'ar putea însă ca pionierele şcolii să nu fi observat deşi pe ramurile merilor sunt nenumăraţi muguraşi, iar pe cais au apărut, sfioase şi gingaşe, buchetele de flori. E drept că astea au apărut aşa, dela natură.

Sunt însă şi lucruri care nu apar dela sine şi pentru înfăptuirea cărora primăvara aşteaptă ajutorul pionierelor.

Uite, soarele a topit zăpada de pe terenul de sport din curtea şcolii, a zvântat şi pământul. Deci primăvara şi-a făcut lotoria. Pionierele însă n'au făcut nimic. Terenul e acoperit cu frunze ofilite, căzute din pomi încă în toamna trecută; în loc să fie neted, e presărat cu gropi; e pustiu, deşi ar trebui să răsune de glasurile vesele ale copiilor.

M'am uitat îndelung la terenul sportiv: părea tare trist! Eu cred, copii, că de-ar avea glas, aşa ar spune:

„Ce s'o fi întâmplat cu prietenele mele, pionierele? Au plecat oare în vreo excursie lungă? Nu se poate. Le văd trecând nepăsătoare pe lângă mine. Ce să mai zic? Oare n'au băgat de seamă că ar trebui să mă curețe de pietre şi gunoaie şi să mă niveleze? Nu văd că stâlpii de baschet s'au prăbuşit şi că nici cei care susţin plasa de volei nu mai au mult? S'au rupt şi scândurile băncilor, iar pe mine, socotindu-mă un fel de maidan, mă vizitează păsările şi purceii din curtea vecină.

Şi când te gândeşti că uneori pionierele nu ştiu unde să meargă să se antreneze la volei! De m'ar îngriji, eu le-aş răsplăti strădania: câte ceasuri plăcute, odihnitoare ar putea petrece aici, făcând sport! Dar cine ştie: poate ele aşteaptă ca alţii să vină să facă lucrul în locul lor!"

Da, da, sunt sigură că aşa ar vorbi terenul părăsit al Şcolii pedagogice de fete. Şi la sfârşit m'ar ruga poate să transmit unităţii următoarele întrebări: când au de gând pionierele să se ocupe de terenul sportiv? şi de ce aşteaptă totul dela cei mari?

Irma CSIKY

PENTRU TINE

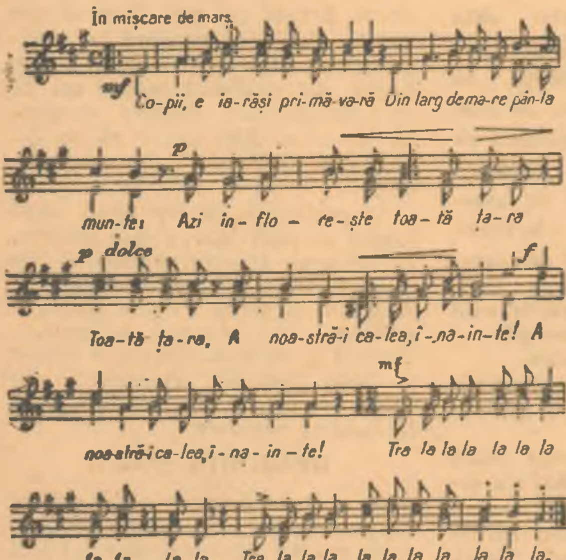
Care dintre voi, prieteni, nu ar vrea să sboare cu avionul deasupra pământului patriei? Să-i vadă munţii cu piscuri îndrăzneţe, câmpiile cu iarbă grasă, dealurile cu pante line, apele şerpuitoare? Şi care dintre voi nu s'ar bucura, zărind din avion, grădina de lângă şcoală, parcul la care a lucrat, ori şoseaua de-a-lungul căreia împreună cu tovarăşii din detaşament, a sădit puieţi?

Să ştiţi că făcând un astfel de sbor aţi putea zări mii şi mii de grădini, de parcuri şi alei amenajate de pionieri şi şcolari. Cu gândul de-a împodobi ţara de-a-lungul şi de-a-latul ei cu grădini şi livezi, s'au înscris la Concursul tinerilor grădinari şi pomicultori nenumăraţi copii. In paginile acestea citiţi numai despre câteva din înfăptuirile tinerilor grădinari şi pomicultori.

Copii, e iarăşi primăvară

Muzica: Hilda JEREA

Versuri: Mihnea GHEORGHIU

Copii, e iarăşi primăvară
Din larg de mare, pân' la munte:
Azi înfloreşte toată ţara
A noastră-i calea, înainte!

Cu vişini şi cireşi în floare
Ne e grădina'nveştmântată:
La jocuri noi, de primăvară
Ne cheamă, iarăşi, laolaltă.

Cu drag, ne ducem şi la şcoală
La rând, ca slovele'n cuvinte:
In cântece de primăvară,
Trec pionierii, înainte!

Băieţi şi fete, ţineţi bine
In mâna harnică, lopata:
Ne-aşteaptă soarele'n grădină,
Să scoatem roadă minunată.

Copii, e iarăşi primăvară
Din larg de mare, pân'la munte,
Azi înfloreşte toată ţara
A noastră-i calea, înainte!

Viitoarea grădină cu duzi

Anul trecut la noi în sat a început să se construiască un spital. Acum zidurile lui s'au ridicat mult şi întreaga construcţie e pe sfârşite. De jur împrejur însă, locul a rămas gol şi parcă e pustiu.

— Cum vor sta bolnavii acolo? Nu e nici un pom la umbra căruia să se odihnească. Trebuie să facem ceva, a spus într'o adunare pioniera Vasile Mioara, din clasa a VII-a A.

— Să plantăm pomi. Să amenajăm o grădină, s'au gândit pionierii.

Şi au început lucrul. Până acum au plantat peste 300 puieţi de dud. Rândurile de puieţi sunt drepte, iar distanţa dintre duzi măsurată exact.

Plantarea puieţilor nu i-a împiedicat pe pionieri să se îngrijească de grădina şcolii. De cum s'a desprimăvărat au şi început să lucreze. Cocoţat în vârful unui pom, Constantinescu Nicolae curăţă cu grijă ouăle şi cuiburile de omizi. Alături, în alt pom, lucrează Uşurelu Alexandru.

— Când vor înflori pomii, eu tot în ăsta voi face polenizarea artificială — spune Sandu.

— Eu stropesc pomii cu soluţia sulfo-calcică pe care am primit-o dela colectivă, răspunde Nicolae. Vor dispărea până şi urmele omizilor.

In fiecare zi în grădină lucrează mulţi pionieri. In mica noastră pepinieră Mateescu Despina are grijă să sape pământul în jurul puieţilor. Intotdeauna când lucrează în grădină, pionierii sunt veseli şi cântă de răsună locul.

Marin FRIGEOIU
Instr. sup. — unit. nr. 4 com. Movila-Mireşti, reg. Galaţi

Tinerii naturalişti din Feteşti

Mă aflam zilele trecute în laboratorul tinerilor naturalişti dela o şcoală din comuna Feteşti, în Bărăgan. Erau acolo atât de multe de văzut încât nici nu ştiam la ce să privesc mai întâi: la panourile cu experienţele de creere a unor noi soiuri de cereale, la cele cu experienţele agrotehnice pentru ridicarea rodniciei pământului, sau la cele cu altoirea roşiilor pe cartofi sau ardei... Eram entuziasmat de tot ce-mi trecea prin faţa ochilor. Mă interesa totul dar cel mai mult aş fi dorit să-i cunosc pe copiii care lucrară sub îndrumarea profesorului lor, atâtea, să cunosc povestea experienţelor lor...

POVESTEA UNEI FIŞE

Pe o poliţă, sus, am zărit un dosar mare şi gros. La început mi-am zis că trebuie să fie un ierbar. Curios să cunosc plantele din flora Bărăganului, am luat dosarul şi am început a-l răsfoi. Dar ierbarul... nu era ierbar. Dosarul cuprindea mai mult de două sute de fişe în care copiii îşi notaseră amănunţit tot ce observaseră în creşterea şi dezvoltarea plantelor. Fiecare fel de plantă îşi avea fişa sa! M'am uitat cu atenţie la toate. Una din ele îndeosebi îmi aţâţă curiozitatea... In ea era vorba despre un hibrid de secară obţinut chiar de membrii cercului. Am căutat să dau de firul lucrurilor. N'a fost aşa de greu, pentrucă era ora 10 şi copiii începuseră să vină la cerc. Aşa am făcut cunoştinţă cu pioniera Maria Nan.

— A, secara? A fost cea mai frumoasă experienţă pe care am făcut-o în cerc. Mi-aduc aminte şi acum. Tovarăşul profesor ne spusese şi ne citise multe lucruri despre altoirea embrionului. Dar la început nici unuia din noi nu-i venea să creadă! Cum să mai crească plante din sămânţa pe care-ai sfârtecat-o în două? Dar pe nesimţite experienţa ne-a atras... Ş'am încercat. Am luat boabe de grâu „Bărăgan 77" şi le-am tăiat embrionul cu o lamă foarte ascuţită. Apoi, dela boabe de secară am tăiat noi embrioane pe care le-am lipit cu o soluţie de gluten pe endospermul boabelor de grâu. Cu o îndoială uşoară în suflet am semănat seminţele altoite. Toţi eram nerăbdători să ştim dacă va ieşi ceva. Ne uitam la pământ în fiecare zi aproape. Dar nici un firişor verde nu străpungea pământul negru. Am început să ne descurajăm. Oare n'am făcut tăietura cum trebuie? Oare am rănit cumva embrionul? Oare soluţia de gluten n'a fost bună? Nici nu mai ştiam ce să credem! Dar într'o zi, cam târziu e drept, din pământul aspru şi grăunţos a apărut primul cotiledon. Ce bucurie pe noi! Ne venea la toţi să cântăm. Hibrizii au crescut mari, viguroşi. I-am şi îngrijit bine! Am obţinut o secară rezistentă la boli, la frig şi la uscăciune... Am botezat-o „Secara X"!

Nr. fişei: 91

Denumirea plantei: GRÂU DE TOAMNĂ - BĂRĂGAN 77

- Dela cine a fost procurată sămânţa: I.C.A.R. Mărculeşti
- Tratamente ştiinţifice aplicate plantei: în soluţie SO_4Cu
- Locul unde a fost semănată: Lotul experimental al şcolii —

Data semănatului	13.X.1953
Data când a răsărit	19.X.1953
Data apariţiei primei frunze	
Data înfloririi	
Data fructificării	
Data recoltării	

Observaţii făcute de

NUMELE ŞI PRONUMELE	NURESANO ION
BRIGADA	8
ECHIPA	3
CLASA	VII-B

OBSERVAŢII ASUPRA PLANTEI:

4.XI.1953	Nr. a apărut tot; înălt. 8-9 cm. are 2 frunze; cul. verde închis
10.XI.1953	Nr. a apărut tot; înălt. 11-12 cm. are 2 frunze; cul. verde închis
17.XI.1953	Nr. a apărut tot; înălt. 14-16 cm. are 2 frunze; cul. verde închis
	etc.

ARDEI CU MIEZ DE ROŞIE

Pe masă, în laborator, am zărit o tulpină de ardei retezată în chip cam ciudat.

— Cercetaţi structura tulpinei de ardei? am întrebat eu curios.

— Nu, asta-i o altă experienţă la care am lucrat şi eu, mă lămuri Elena Costache, altoirea roşiilor pe ardei. In cerc, tovarăşul profesor ne-a povestit multe despre minunăţiile făcute la Cluj de biologul Palocsay. Şi ne-am hotărît să facem şi noi experienţa asta. Am tăiat răsadul de ardei din soiul Calincov, aşa, cam la o palmă deasupra pământului. Apoi, cu un briceag de altoit, am făcut în lungul tulpinii răsadului de ardei o crestătură. Firul de roşie din soiul Petroff l-am ascuţit la vârf încât să intre perfect în crestătură. Am legat strâns plantele altoite şi le-am acoperit cu tifon. Planta a crescut frumos. Toţi ardeam de curiozitate să vedem ce fructe va face: ardei sau roşii? Fructul obţinut a fost ciudat... dar foarte gustos. Mare ca un ardei, dar cu miez cărnos şi zemos ca la roşii!

★

Grădina experimentală a şcolii nu e de fel mare. Dar ea cuprinde numeroase mici parcele iar în fiecare dintre ele sunt semănate un grup de plante asemănătoare. Multe răsăriseră, altele abia atunci scoteau capul spre lumină. In mijlocul grădinii am zărit două rogojini întinse pe pământ. Curios, le-am ridicat şi am văzut sub ele două mici răsadniţe îngropate adânc în pământ. Aveau fel de fel de plante. Deasupra lor, se afla un bec mare. L-am privit mirat.

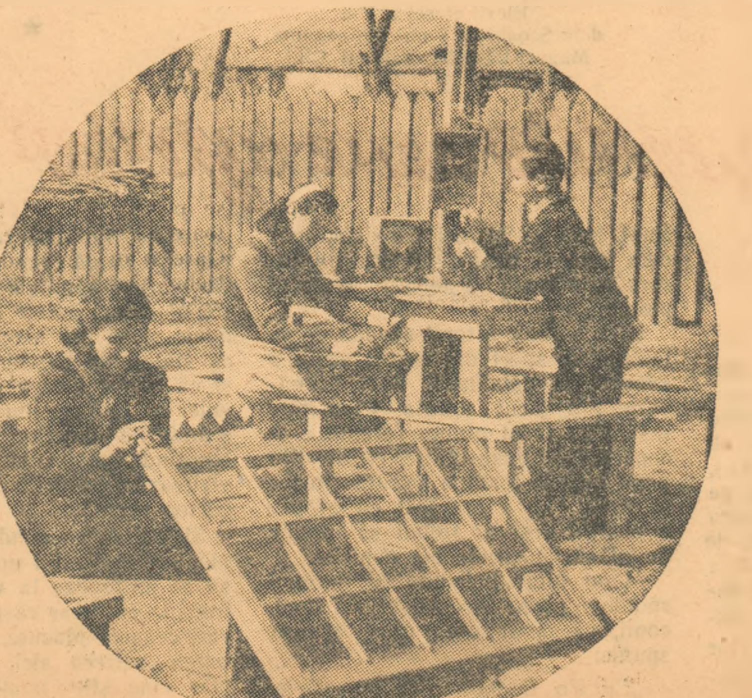
— Plantele au nevoie de cât mai multă lumină. Uneori aprindem becul pentru a face lumină în plus deasupra răsadniţelor, mi-au explicat pionierii.

Am văzut şi aflat multe lucruri... Şi Teodora Iuga şi Victoria Tănase şi Tanţa Vasile, ca şi ceilalţi pionieri, mi-au povestit despre cercul lor, despre cercetările lor, cu emoţie, ca despre cel mai frumos lucru din munca lor.

La plecare mă încerca un simţământ ciudat. Uitasem aproape că mă aflu într'o şcoală, în mijlocul copiilor. Totul în juru-mi mă făcea să cred că mă aflu într'o mică staţiune experimentală, în preajma unor cercetători care luptă cu îndrăzneală ca să pătrundă în ascunzişurile naturii.

Feteşti, Şcoala medie de 10 ani

Al. G. ARCĂLEANU

A sosit vremea răsăditului roşiilor, ardeilor, vinetelor...
In grădina tinerilor naturalişti din Feteşti, munca e în toi!

PATRIE DRAGĂ

Un parc despre care încă nu s'a aflat

Intâlnind pe drum coloana veselă a pionierilor cu sape, casmale, lopeţi, greble şi legături de puieţi pe umeri, sătenii din Olteni îi întreabă curioşi:

— Da'ncotro?

— La „Parcul pionierilor"!

Oamenii se miră. Nimeni din sat n'a auzit până azi de aşa ceva. Şi nici nu puteau auzi. Parcul pionierilor a fost până acum numai o dorinţă a pionierilor din Olteni. Insă când Sfatul Popular le-a dăruit un loc întins de 1000 m.p., parcul există.

Pionierii s'au sfătuit cu tovarăşa instructoare şi cu tovarăşa profesoară de Ştiinţele naturii şi aşa s'a înfiripat un plan al grădinii. Au avut grijă de toate. In parc să fie flori şi iarbă mătăsoasă — bănci, umbrare de verdeaţă, teren sportiv.

Astăzi e prima zi de lucru. Deşi când intri ţi se pare că-i numai o forfotă veselă, înţelegi repede că aici se munceşte cu rost. Dela poartă, de o parte şi de alta, câţiva pionieri au întins două sfori. „Aici va fi aleea principală", hotărăsc pionierii, având grijă ca sforile să se mlădieze uşor acolo unde aleea va coti spre stânga. Sforile sunt prinse în ţăruşi şi acum săpătorii au început să taie drumul. In urma lor se răsădesc stânjeneii şi trandafirii ce vor străjui aleea.

Dar cei mai multi lucrează la stânga şi la dreapta drumului. Aici, în şiruri drepte, se sădesc puieţii. Fiecare şir e pe seama unei echipe care sapă groapa şi sădeşte cu grijă puietul.

Groapa trebuie să aibă o anumită adâncime: 60 cm. Când e gata, unul dintre pionieri ţine puietul drept, iar alţi doi îi acoperă rădăcinile cu pământ. La fund este aruncat pământul scos de la suprafaţă: e mai fertil şi mai aerisit.

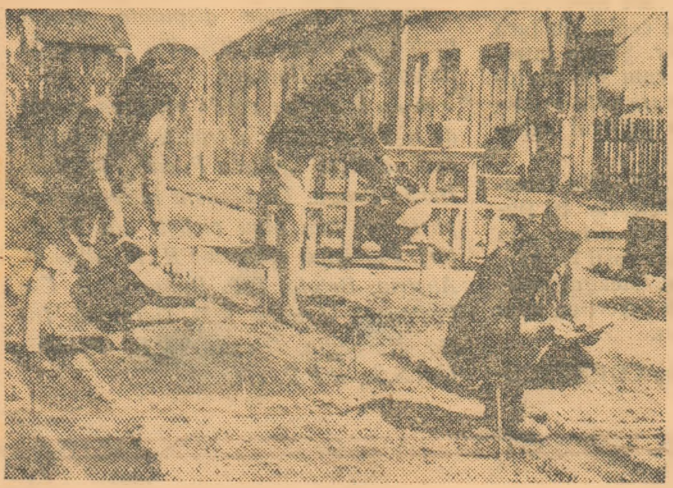
Se lucrează cu meşteşug... Tot mai mulţi puieţi se văd aliniaţi în urma echipelor. Acum vin pionierii cei mici, care construiesc „ligheanul", o adâncitură în jurul pomului care nu permite ca apa să se împrăştie ci o sileşte să pătrundă la rădăcină.

Curând copiii au plecat, şi în „Parcul pionierilor" au rămas înşiruiţi 50 de pomi: peri, meri, caişi şi cireşi.

Parcul e pustiu, dar în sat copiii lucrează tot pentru el. Se lucrează tutorii care vor sprijini puieţii încă firavi, se construiesc ţăruşi, vitrine pentru gazete şi fotomontaje. Curând printre pomi se vor planta tufe de fragi şi căpşuni, umbrarul va fi înveşmântat în zorele.

„Parcul nu-i numai pentru noi, au hotărît pionierii. El o să înfrumuseţeze satul, o să bucure deopotrivă pe toţi locuitorii de-aici".

Olteni, reg. Bucureşti
Tatiana DORU

Primăvara sunt multe treburi în grădina de legume! Trebuie să le faci pe toate la timpul lor, cu grijă şi răbdare. E bine totodată să-ţi notezi tot ce observi în creşterea şi desvoltarea plantelor. Vei afla astfel multe lucruri despre viaţa plantelor.

Gardul viu

Intr'o zi ne-am adunat în curtea şcolii aproape toţi pionierii din unitate. Fiecare am adus puieţi de salcâm şi unelte cu care să lucrăm. La început, am făcut de jur împrejurul şcolii, gropile. Apoi, am plantat cu grijă puieţi şi i-am udat. Fiecare dintre noi am plantat câte 50 de puieţi şi astfel, în câteva zile, curtea şcolii a căpătat un aspect nou. Acum este împrejmuită cu un gard viu de puieţi de salcâm.

Elena PUIU
conducătoarea unităţii de pionieri nr. 7
com. Roma de Jos,
reg. Suceava

Telegrame

Ne-au sosit din ţară multe veşti bune

Unitatea 16, detaşamentul 5, Dumbrăveni-Suceava. *In ferestre, în clasele cele mai luminoase au fost aşezate lădiţe cu seminţe cărora li se încearcă puterea de încolţire.*

Pe fiecare lădiţă e scris numele pionierului care a adus seminţele şi numărul seminţelor semănate. Pionierii numără şi socotesc mereu câte seminţe au ieşit, câte ar fi trebuit să iasă. Cu câtă bucurie e întâmpinat fiecare colţişor verde care scoate capul din pământ!

Casa de Copii nr. 2, Gura Humorului. *Pionierii şi şcolarii au văruit şi curăţat 100 de pomi din livada casei.*

Unitatea 19, Iaşi. *Răsadurile de ridichi, roşii, ardei şi vinete au crescut. Din răsadniţa caldă, pionierii le-au sădit în grădină, pe parcela de care se îngrijesc.*

Unitatea nr. 5, comuna Pietroasa, raionul Beiuş. *Pionierii au plantat în jurul şcolii 30 de puieţi de pomi fructiferi.*

Cercul Tinerilor naturalişti dela Casa pionierilor din Oradea. *Membrii cercului au plantat 100 puieţi de pomi fructiferi.*

Cercul de Ştiinţele naturii dela Şcoala elementară com. Lugojel-Lugoj. *Membrii cercului au curăţat şi văruit peste 400 pomi, au sădit 375 puieţi şi au semănat cu cartofi 1 ha. din suprafaţa de pământ a gospodăriei anexe. Pionierii aşteaptă cu nerăbdare să răsară şi cele 13 varietăţi de plante medicinale pe care le-au semănat.*

Unitatea 13, Iaşi. *Pionierele din unitate au împărţit grădina şcolii în parcele pe care lucrează pe rând pionierii din câte un detaşament. Pe parcele au semănat fasole, ceapă, mazăre, cartofi şi floarea soarelui. Pe alte parcele, mai mici, au semănat grâu iarovizat, orz şi ovăz pentru experienţă.*

Va creşte porumb frumos

Când m'am hotărît să cultiv porumb în grădina de acasă, m'am gândit să-l semăn în cuiburi dispuse în pătrat. Am mai citit ceva dintr'o broşură, am întrebat pe tovarăşa profesoară de Ştiinţele naturii şi am învăţat cum să fac. Incă mai de mult mă îngrijisem să aleg seminţe din mijlocul celor mai buni ştiuleţi de porumb. După ce am săpat locul, am tras în lungime şi în lăţime linii la o depărtare de 60 cm. între ele. Astfel am împărţit tot terenul în pătrate cu latura de 60 cm. In fiecare dintre colţurile pătratelor am semănat câte 3-5 boabe, la o adâncime de 8-12 cm. Astfel, plantele vor avea destule săruri minerale şi le voi şi putea prăşi mai bine şi mai uşor. Când planta va încolţi şi va creşte, voi face copilitul (ruperea lăstarilor de jos) şi prima praşilă. Sunt sigur că îngrijind porumbul cu atenţie, făcându-i la timp praşila şi polenizarea artificială suplimentară voi putea obţine o recoltă bună.

Teodor MIHAI
com. Dobrogostea, reg. Bucureşti

Râpa

Mă îndreptam într'o dimineaţă, nu demult spre Şcoala elementară nr. 4 din Vaslui... Am mai fost o dată acolo, tot primăvara. Imi amintesc ce spaimă am tras atunci. Era recreaţie. Două fetiţe se jucau „de-a prinselea". Una dintre ele, fugind pe marginea râpei din faţa şcolii, s'a împiedicat de-o cărămidă. Pământul moale i-a fugit de sub picioare, iar fata a căzut, gata-gata să se rostogolească în râpă.

...Dar iată-mă ajunsă în faţa şcolii. In geamurile mari se oglindea soarele. Uite şi curtea mare şi netedă. Ei, dar ce-i asta? Ceva nu mai era ca înainte. Nu mai era râpa de care tocmai îmi reamintisem. Cărămizile fuseseră adunate, gropile astupate, iar pământul săpat şi nivelat. In pauză am aflat dela pionieri cum lucraseră cu toţii ca să transforme râpa.

— Vrem să facem pe locul ăsta urât o adevărată grădină. Am şi pregătit terenul — spuse Toma arătând spre râpă.

— Pe lângă că era urâtă, râpa se tot surpa — începu să explice Gheorghiţă. Ca să oprim surparea, ne-am gândit să plantăm acolo pomi fructiferi.

— Am şi vorbit la ferma din Muntenii de Jos — glăsui Adriana. Azi mâine aducem puieţii.

Şi care mai de care avea de povestit ceva.

Tare înflăcăraţi mai vorbeau. Socotesc că tot atât de înflăcăraţi vor fi şi la treabă, că peste câţiva ani, oricine va trece pe acolo va întâlni o adevărată grădină.

Stela JUCAN

Prietenii mei, pionierii

In preajma plecării în Cehoslovacia, am fost rugat să poposesc într'un sat cu numele de Kaciţe, în apropiere de Praga. La şcoala acestui sat urma să le caut pe pionierele Iaroslava Zvetova şi Ilona Vocurcova, care cu mai multe luni înainte trimiseseră cravatele lor roşii pionierelor Ileana Cristu şi Fanea Wagenberg, dela Liceul de fete nr. 1 din Bucureşti. Şi cum pionierele noastre voiau să trimită şi ele cravate roşii elevelor din Kaciţe, această sarcină mi-a revenit mie.

★

Prima întâlnire cu copiii din Cehoslovacia am avut-o la Praga. Vizitam unul din noile cartiere ale oraşului, Vrşoviţe, care se ridică sub ochii noştri. Numai în 1953 s'au construit aici 1192 apartamente, urmând ca anul acesta să se construiască încă trei mii. In scurtă vreme, cartierul Vrşoviţe va avea 38 mii de locuitori şi va fi înzestrat cu şcoli, cinematografe, hoteluri şi restaurante moderne. Străbăteam străzile cartierului, trecând prin faţa blocurilor terminate, ori urcând pe schelele celor aflate în construcţie, când lângă intrarea într'un bloc, de curând dat în folosinţă, privirea mi-a fost atrasă de o placă de marmoră. Pe placă era scris: „In acest loc a fost împuşcat de fasciştii Venouşek Dostal, în vârstă de 14 ani, la 5 Mai 1945, cu patru zile înainte de eliberare".

E emoţionantă această placă, aflată tocmai în locuri unde se înalţă construcţiile vieţii noi!

Venouşek iubea mult Praga, cupolele aurite de pe Vişehrad sau Pecirin, casele înnegrite de secole, Vltava ce se strecoară prin oraş, albastră şi limpede, străbătută de vaporaşe albe... Mi-l închipuiam plimbându-se prin aceste locuri, râzând bucuros soarelui de primăvară, ierbii şi florilor care răsăriseră, râzând mai ales acelor zile dela începutul lui Mai 1945, când la porţile oraşului bătea înveşmântată în mantie purpurie, eliberarea.

...Când treceam prin Vrşoviţe, ningea; era prima ninsoare a anului. Totuşi, cu câteva zile mai înainte, peste drum de locul unde a fost ucis Venouşek Dostal, se inaugurase un nou stadion pentru tineretul cartierului.

★

Reîntors la Praga, după mai multe drumuri prin ţară, am pornit spre Kaciţe. Era şi timpul, căci vizita mea în Cehoslovacia se apropia de sfârşit.

Kaciţe este un sat aşezat la vreo 30 de kilometri de Praga. Un sat nu prea mare, dar frumos. Iată şi şcoala... Intru şi vorbesc cu directorul.... Acesta îşi aminteşte îndată de cele două cravate de pionier şi mă invită în clasa a V-a.

— Iaroslava Zvetova şi Ilona Vocurcova, sunteţi căutate de un tovarăş din România...

Au urmat câteva clipe de mirare pentru întreaga clasă. Ce s'o fi întâmplat? Apoi, când cravatele roşii au înconjurat gâtul celor două fete, când pe piept le-am prins insigna pionierilor români, mirarea a fost înlocuită de o mare emoţie şi bucurie. Ele şi-au notat adresele tovarăşelor lor din Bucureşti, promiţând să le scrie.

...Aşa a început o prietenie.

Pionierii din Kaciţe mi-au povestit multe. Am aflat că au strâns bani pentru a contribui la cumpărarea unui screper pentru Coreea, că primăvara trecută au plantat arbori, că în timpul verii duc apă rece părinţilor şi fraţilor mai mari care muncesc la câmp, şi câte altele...

...Era într'o dimineaţă de Decembrie. La Kaciţe, un sat din Cehoslovacia, vorbeam unor copii pe care nu-i văzusem până atunci, despre copiii din ţara noastră, despre viaţa lor. Şi din întrebările lor şi din felul cum mă ascultau, am simţit cât de mare este prietenia care ne leagă de poporul cehoslovac!

Când am ieşit în stradă, dela ferestrele clasei a V-a, pionierele îşi fluturau cravatele roşii. Şi privite din drum, toate aceste cravate roşii formau, parcă, un singur steag, steagul prieteniei şi al luptei pentru cucerirea unui viitor mereu mai frumos.

Alexandru CORNESCU

Graba strică treaba

Niculiţă, măi copil,
Pus e pe năzdrăvănii.
Cum se vede, tare-i place
Toată ziua să se joace!

Insă când are o treabă,
El mereu o face'n grabă!
Pân'la trei de-ai numărat,
El deja s'a îmbrăcat!

Tu atuncea de îl vezi,
Nu mai ştii nici ce să crezi:
Un cioran e pus pe dos,
Haina îi atârnă'n jos...

Oare ce să fi păţit?
Dintr'o luptă a ieşit?
Aş, e simplu de ghicit:
N'a luptat, ci s'a grăbit!
...De, altminteri cum să facă?
Se grăbea omu'la joacă...

Pionierii
Adolf SATORIUS, Mircea RATĂRESCU şi Ioan CĂPRESCU
Şc. elem. nr. 33, Arad

Noutăţi sportive

● *Duminică 18 Aprilie 1954 a luat sfârşit cea de a VII-a ediţie a marii competiţii cicliste de fond „Cursa Scânteii". Cursa a fost câştigată de Constantin Şandru (Flamura Roşie). Acesta nu s'a clasat primul în nicio etapă, totuşi, datorită timpilor obţinuţi în cele două etape, a ocupat primul loc în clasamentul general.*

● *Cu prilejul întâlnirii prieteneşti de haltere, desfăşurată la 17 Aprilie la Beyruth între echipele Uniunii Sovietice şi Libanului, halterofilii sovietici Saksonov şi Nichitin au stabilit noi recorduri mondiale. Cu această ocazie, preşedintele Republicii Liban, Camille Chameun, a înmânat sportivilor sovietici ordinul naţional al cedrului libanez. Saksonov şi Nichitin sunt primii sportivi străini decoraţi cu înalte ordine libaneze.*

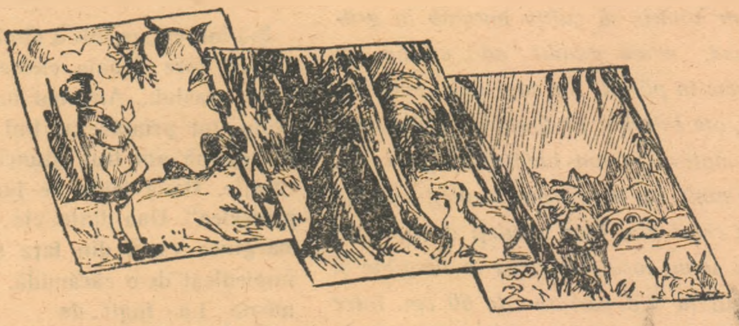
● *La Moscova s'a desfăşurat cea de a XVII-a partidă pentru Campionatul Mondial de Şah, între marii maeştri Botvinic şi Smâslov. Jocul a fost viu disputat de ambii participanţi şi la a 31-a mutare ei au căzut de acord asupra remizei.*

După 17 partide disputate, scorul matchului este de 9½—7½ puncte în favoarea lui Botvinic.

● *La 2 Mai se va da plecarea în cea de a VII-a ediţie a tradiţionalei întreceri cicliste „Cursa Păcii" Varşovia-Berlin-Praga. La această întrecere iau parte cei mai buni ciclişti din 20 de ţări. Participă echipele: R. P. Albania, Austria, Belgia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Franţa, R.D. Germană, India, Norvegia, Olanda, R.P. Polonă, U.R.S.S., R.P.R. etc.*

Ghicitori literare

Priviţi cu atenţie desenele şi spuneţi numele eroilor din această povestire, titlul şi autorul.

Citiţi versurile şi spuneţi titlul fiecărei fabule şi numele fabulistului.

Că, de când elefantul peste păduri domneşte,
Trebile merg la vale şi lumea pătimeşte;
Că este nedreptate,
Că va să cheltuiască
Veniturile toate
Pentru masa crăiască.

★

„E! ce aţi hotărît, jupâni amploiaţi?
Oare o să va'ndreptaţi?"
Ii întrebă atunci înălţimea 'mblânită,
Ce purta o manta de oaie jupuită.

★

— „Ba să-ţi cauţi treaba, că mănânci trânteală,
S'a schimbat boierul, nu e cum îl ştii,
Trebue 'nainte-i să mergi cu sfială,
Primit în casă dacă vrei să fii".

★

Dar într'o zi, când toţi îi deteră un bal,
După ce refuză şi limbi şi caşcaval,
Zicând că e în post şi nu poate mânca,
Pe prietenii săi ceru a'mbrăţişa.

Redacţia Bucureşti, str Academiei Nr 17 Tel 3.84.31 — Administraţia: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar, conform aprobării Dir Gen. P.T.T 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii